

§ 129.

Bestemmelsen vil formentlig tydeliggøres ved, at der efter Ordet „Forhandlinger“ indføres Ordene: „der udtrykkelig er angivet at være“.

§ 234, Stk. 3.

Da det afgørende Kriterium for, om et Skrift kan anses for utugtigt, efter Teori og Praksis synes at være, at Skriftet ikke har noget berettiget Formaal, men alene antages at lægge an paa og skønnes egnet til at virke æggende paa Beskuerens Sanselighed, maa jeg anse det for meget tvivlsomt, om den foreslaaede Regel vil medføre en Udvidelse af det strafbares Omraade i saa Henseende. Dertil kommer imidlertid, at der efter mit Skøn ej heller er nogen Trang til en saadan Udvidelse. Jeg skal her henvise til, at Domstolene og særlig Højesteret i de Sager, der i det sidste Aar har været forelagt denne Ret, i alt væsentligt har fulgt Anklagemyndighedens Skøn med Hensyn til Afgrænsningen af Utugtsbegrebet, jfr. saaledes f. Eks. H. R. D. af 23. December 1937, U. f. R. 1938 p. 121, og særlig H. R. D. af 18. Marts 1938, U. f. R. 1938 p. 470 i „Montmartresagen“ (Ministeriets J. 3 Ktr. 1936 Nr. 1840 og 1937 Nr. 13²⁴⁴).

Som Følge af det anførte maa jeg derfor saavel af formelle som af reelle Grunde udtale mig imod den foreslaaede Bestemmelse. Det tilføjes, at det efter min Formening ikke kan være afgørende, om de paagældende Skrifter m. v. virker æggende paa *Køberens* Sanselighed, men at det afgørende maa være, om de paavirker *Beskuerens* eller *Læserens* Sanselighed.

§ 244, Stk. 4.

Jeg henleder Opmærksomheden paa, at Ordet „Overfald“ synes mindre heldigt, da Verbet „overfalder“ i Strfl. § 121 er anvendt i anden Forbindelse end legemlig Vold.

§ 267a.

Den udvidede Ytringsfrihed, der maa antages at gælde ved Omtale og Kritik af Forhold af almen og social Interesse, er formentlig fremkommet som en naturlig Følge af, at Domstolene ved Vurderingen af Ærefornærmelser tager Hensyn til Baggrunden, Motiverne og de Forhold, hvorunder de ærefornærmende Udtalelser eller Sigtelser fremsættes. Herved maa opstaa forskellige Grænser for Ytringsfriheden inden for de forskellige Kredse af Samfundet og under forskellige Forhold. Den foreslaaede Regel vil efter mit Skøn medføre en Indskrænkning i Domstolenes frie Skøn paa dette Omraade, og jeg maa derfor af principielle Grunde nære Betænelighed ved at indføre en saadan Regel.

§ 275a.

Denne Bestemmelse hører efter mit Skøn ikke hjemme i Straffeloven.

Da en tilsvarende Bestemmelse, gældende for alle Straffesager, allerede findes i Retsplejelovens §§ 711 og 801, maa jeg anse den foreslaaede nye Bestemmelse for overflødig.

Med disse Bemærkninger kan jeg i øvrigt tiltræde de fremsatte Forslag.

Vedrørende Spørgsmaalet om andre Ændringer af Straffeloven skal jeg anbefale, at de Ændringer, der følger af den af Udvalget vedrørende Fortabelse af borgerlige Rettigheder til Justitsministeriet afgivne Betænkning, søges gennemført. Herved nødvendiggøres Ændringer i Strfl.s §§ 11, 17, 61, 78, 79, 97 og 271 samt Overgangsbestemmelserne og Ikrafttrædelseslovens §§ 4 og 8, hvorom jeg nærmere skal henvise til den nævnte Betænkning.

§ 30.

Det henstilles, at der i Stedet for Ordet „Værgeraadforsorg“ indsættes Ordet „Børneforsorg“ og i Stedet for Ordet „Værgeraad“ indsættes Ordet „Børneværns“ i Overensstemmelse med de nugældende Regler om Børneforsorg, jfr. Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933.

§ 70, Stk. 3.

Jeg skal foreslaa, at der indføres en Bestemmelse om, at Tilsynsværgeren kun kan fremsætte fornyet Begæring, naar der er forløbet 1 Aar fra sidste Ken-